

Aplec de Germanor dels Orfeons de terres lleidatanes

que se celebrarà a la ciutat de Tàrraga en homenatge a En JOSEP

GUÉLL i GUILLAUMET (a. C. s.); Mestre fundador de l' Orfeó

Nova Tàrraga, el dia 4 de Desembre de 1932, amb assistència del

Consell Permanent de

Germanor dels Orfeons de Catalunya

Prendran part a l' Aplec

Orfeó Joventut, de Bellpuig

Orfeó "La Lira", de Tremp

Orfeó Borgenc, de Borges Blanques

Orfeó Balaguerí, de Balaguer

Orfeó Lleidatà, de Lleida

Orfeó Nova Tàrraga, de Tàrraga

= Formant un conjunt de 650 cantaires =

Programa

A dos quarts de nou del matí. — Arribada dels Orfeons a la Plaça Macià, els quals, seran rebuts per les Autoritats, el Consell Permanent de Germanor dels Orfeons de Catalunya, els Cors de Clavé locals L'Alba i La Lira, i l'Orfeó Nova Tàrraga amb els corresponents estandars i senyeres, dirigint-se tot seguit al Saló-Teatre de l'Ateneu per a preparar l'assaig de conjunt.

A tres quarts d'onze. — Sortida dels Orfeons amb llurs senyeres per a dirigir-se a l'Església Parroquial, passant per la Plaça Macià, carrer Agoders i Plaça de la República.

A les onze. — Missa a l'Església Parroquial, en la qual, el conjunt dels Orfeons interpretarà l'«Al·leluia Psalite» (cant gregorià); «El cel blau», del Mestre Millet i les seccions de senyoretetes «La Pregària a la Verge del Remei», del Mestre Millet.

A tres quarts de dotze. — Sortida de l'Església. La comitiva es dirigirà a la Plaça de la República, per a saludar a les Autoritats, cantant el conjunt dels Orfeons, sota la direcció del Mestre Millet:

EL CANT DE LA SENYERA

Millet

LA SARDANA DE LES MONGES

Morena

i els Cors de Clavé, Orfeons i Cobla

ELS CONTRABANDISTES

Pujol

SOM CATALANS

Llongueres

dirigint-se després amb la Banda Municipal pel carrer del Carme, Plaça Macià, al carrer dedicat al Mestre Güell, en el qual i amb assistència de les Autoritats es procedirà al descobriment de la placa retolant el susdit carrer.

Acte seguit, audició de sardanes a la Plaça Macià per la COBLA BARCELONA.

A dos quarts de dues de la tarda. — Dinar.

A les tres. — Reunió dels Orfeons a la Plaça Macià, els quals amb el Consell Permanent de la Germanor aniran en corporació al cementiri per a dipositar una corona de flors a la tomba del Mestre Güell en nom de la Germanor dels Orfeons de Catalunya. El conjunt dels Orfeons cantaran «Adéu germà meu...», de Waelrant, sota la direcció del Mestre Millet.

Seguidament la comitiva es dirigirà pel Raval del Carme, Plaça Macià, al Saló-Teatre de l'Ateneu.

A les cinc de la tarda. – Al Teatre Ateneu,

GRAN CONCERT POPULAR

En el moment de començar hi haurà el lliurament de la placa oferta per la Germanor, en homenatge al Mestre Güell.

Parlament del Mestre Lluís Millet i del President de l'Orfeó Nova Tàrrrega.

Acte seguit, execució del següent programa

I PART

ORFEÓ JOVENTUT, de Bellpuig

Mestre-Director: RAMON SALADRIGUES

LA TRISTA

Saladrigues

EL CAÇADOR I LA PASTORETA

Botey

ORFEÓ «LA LIRA», de Tremp

Mestre-Director: FRANCESC FOLGUERA

LA PRESÓ DE LLEIDA

Cumellas i Ribó

LES NEUS QUE ES FONEN

Morera

ORFEÓ BORGENC, de Borges Blanques

Mestre-Director: LLUIS LOPEZ

SERENATA

Otto

EN EL MAR

Mendelsshon

ORFEÓ BALAGUERI, de Balaguer

Mestre-Director: SIMEÓ JOU

EL CANT DELS OCELLS

Milla

NEGRA SOMBRA

Montes

ORFEÓ LLEIDATA, de Lleida

Mestre-Director: ANTONI VIRGILI

KALINKA

Kurt Schindler

LA MORT DE L'ESCOLA

Nicolau

ORFEÓ NOVA TARREGA, de Tàrrrega

Mestre-Director: MOSSEN LLUIS SARRET

A UN INFANT

HORTOLANA LLEIDATANA

EL MERCAT DE TARREGA

Güell

II PART

Tots els Orfeons junts, sota la direcció del Mestre LLUIS MILLET

EL CANT DE LA SENYERA	Millet
MUNTANYES REGALADES	Sancho Marraco
SOTA DE L' OLM	Morera
MARINADA	Pérez Moya
SANT JORDI TRIOMFANT	Pujol
ELS SEGADORS	

(Les tres darreres composicions, amb el concurs de la COBLA BARCELONA)

A les vuit. – Retorn dels Orfeons forans a llurs poblacions.

<u>PREUS:</u>	Butaca pati	2'50 pessetes
	Llotja amb sis entrades, pati	15' «
	Seient primer rengle galeria	2'50 «
	« segon i tercer rengle galeria	1'75 «
	Llotja amb sis entrades galeria	12' «
	Seients fixes pati	1'50 «
	« « galeria	1'25 «
	Entrada general	1' «

NOTES. – Els abonats podran retirar llurs localitats el dissabte, dia 26, de dues a quatre de la tarda, i de nou a onze de la nit.

Despatx de localitats per als senyors socis: del diumenge fins al dimecres, de dues a tres de la tarda, i de nou a onze de la nit.

Per al públic, començarà el dijous, a les mateixes hores.

No serà permesa l' entrada als infants menors de set anys.

Prohibit en absolut el fumar.

No es permetrà entrar ni eixir de la sala durant l' execució de les composicions.

Aplec de Germanor dels Orfeons de terres lleidatanes

que se celebrarà a la ciutat de Tàrraga en homenatge a **EN JOSEP GÜELL GUILLAUMET**,
Mestre fundador de l'ORFEÓ NOVA TÀRREGA, el dia 4 de desembre, amb assistència del
Consell Permanent de la GERMANOR DELS ORFEONS DE CATALUNYA

Prendran part a l'Aplec:

ORFEÓ JOVENTUT,	de BELLPUIG;
ORFEÓ LA LIRA,	de TREMP;
ORFEÓ BORGENC,	de BORGES BLANQUES;
ORFEÓ BALAGUERÍ,	de BALAGUER;
ORFEÓ LLEIDATÀ,	de LLEIDA;
ORFEÓ NOVA TÀRREGA,	de TÀRREGA,

formant un conjunt d'uns 650 cantaires.

PROGRAMA

A DOS QUARTS DE NOU DEL MATÍ. — Arribada dels Orfeons a la Plaça Macià, els quals seran rebuts per les Autoritats, el Consell Permanent de Germanor dels Orfeons de Catalunya, els Chors de Clavé locals, L'Alba i La Lira i l'Orfeó Nova Tàrraga amb els corresponents estandards i senyeres, dirigint-se tot seguit al Saló-Teatre Ateneu per tal de preparar l'assaig de conjunt.

A TRES QUARTS D'ONZE. — Sortida dels Orfeons amb llurs senyeres per a dirigir-se a l'Església Parroquial, passant per la Plaça Macià, carrer Agoders i Plaça de la República.

A LES ONZE. — Missa a l'Església Parroquial, en la qual el conjunt dels Orfeons interpretarà l'*Al·leluia Psallite* (cant gregorià), *Al cel blau*, del Mestre Millet i les seccions de senyoretas, *La Pregària a la Verge del Remei*, del Mestre Millet.

A TRES QUARTS DE DOTZE. — Sortida de l'Església. La comitiva es dirigirà a la Plaça de la República per a saludar a l'Ajuntament, cantant, el conjunt dels Orfeons sota la direcció del Mestre Millet.

EL CANT DE LA SENYERA MILLET
LA SARDANA DE LES MONGES... MORERA

i els Chors de Clavé, Orfeons i Cobla:

ELS CONTRABANDISTES PUJOL
SOM CATALANS LLONGUERES

dirigint-se després pels carrers del Carme i Plaça Macià, al carrer dedicat al Mestre Güell, en el qual, i amb assistència de les Autoritats, hom procedirà al descobriment de la placa retolant el susdit carrer.

Acte seguit. Audició de sardanes a la Plaça Macià per la Cobla Barcelona.

A LA UNA. — Dinar.

A LES TRES DE LA TARDA. — Reunió dels Orfeons a la Plaça Macià, els quals, junt amb el Consell Permanent de la Germanor, aniran en corporació al cementiri, per a dipositar a la tomba del Mestre Güell una corona de flors, en nom de la Germanor dels Orfeons de Catalunya. El conjunt dels Orfeons cantarà *Adéu germà meu...*, de Waelrant, sota la direcció del Mestre Millet.

Seguidament la comitiva es dirigirà pel Raval del Carme, Plaça Macià, al Saló-Teatre de l'Ateneu.

A LES CINC DE LA TARDA. — *GRAN CONCERT POPULAR AL SALÓ-TEATRE DE L'ATENEU.*

En el moment de començar hi haurà el lliurament de la placa oferta per la «Germanor dels Orfeons de Catalunya», en homenatge al Mestre Güell:

Parlament del Mestre Lluís Millet i del President de l'Orfeo Nova Tàrraga.

Acte seguit, execució del següent programa:

PRIMERA PART

ORFEÓ JOVENTUT, de BELLPUIG

Mestre-Director: RAMON SALADRIGUES

LA TRISTA SALADRIGUES
EL CAÇADOR I LA PASTORETA ... BOTEY

ORFEÓ LA LIRA, de TREMP

Mestre-Director: FRANCESC FOLGUERA

LA PRESÓ DE LLEIDA CUMELLES RIBÓ
LES NEUS QUE ES FONEN MORERA

ORFEÓ BORGENC, de BORGES BLANQUES

Mestre-Director: LLUÍS LÓPEZ

SERENATA OTTO
EN EL MAR MENDELSSOHN

ORFEÓ BALAGUERÍ, de BALAGUER

Mestre-Director: SIMEÓ JOU

EL CANT DELS OCELLS MILLET
NEGRA SOMBRA MONTES

ORFEÓ LLEIDATÀ, de LLEIDA

Mestre-Director: ANTONI VIRGILI

KALINKA KURT SCHINDLER
LA MORT DE L'ESCOLÀ NICOLAU

ORFEÓ NOVA TÀRREGA, de TÀRREGA

Mestre Director: MOSSÈN LLUÍS SARRET, PVRE.

A UN INFANT }
HORTOLANA LLEIDATANA } GÜELL
EL MERCAT DE TÀRREGA }

SEGONA PART

Tots els Orfeons junts, sota la direcció del Mestre Lluís Millet:

EL CANT DE LA SENYERA MILLET
MUNTANYES REGALADES SANCHO MARRACO
SOTA DE L'OLM MORERA
MARINADA PÉREZ MOYA
SANT JORDI TRIOMFANT PUJOL
ELS SEGADORS ***

(Les tres darreres composicions, amb el concurs de la COBLA BARCELONA.)

A LES VUIT. — Retorn dels Orfeons forans a llurs poblacions.

PREUS QUE REGIRAN PEL CONCERT QUE TINDRÀ LLOC A L'ATENEU

Butaques pati.....	2·50 pessetes
Llotja amb sis entrades, pati.....	15 »
Seient primer i segon rengle galeria	2·50 »
Llotja amb sis entrades galeria.....	12 »
Seients fixos pati.....	1·50 »
» » galeria.....	1·25 »
Entrada general.....	1 »

Aplec de Germanor dels Orfeons de terres lleidatanes

que se celebrarà a la ciutat de Tàrraga en homenatge a **EN JOSEP GÜELL GUILLAUMET**,
Mestre fundador de l'**ORFEÓ NOVA TÀRREGA**, el dia 4 de desembre, amb assistència del
Consell Permanent de la **GERMANOR DELS ORFEONS DE CATALUNYA**

Prendran part a l'Aplec:

ORFEÓ JOVENTUT,	de BELLPUIG;
ORFEÓ LA LIRA,	de TREMP;
ORFEÓ BORGENC,	de BORGES BLANQUES;
ORFEÓ BALAGUERÍ,	de BALAGUER;
ORFEÓ LLEIDATÀ,	de LLEIDA;
ORFEÓ NOVA TÀRREGA,	de TÀRREGA,

formant un conjunt d'uns 650 cantaires.

PROGRAMA

A DOS QUARTS DE NOU DEL MATÍ. — Arribada dels Orfeons a la Plaça Macià, els quals seran rebuts per les Autoritats, el Consell Permanent de Germanor dels Orfeons de Catalunya, els Chors de Clavé locals, L'Alba i La Lira i l'Orfeó Nova Tàrraga amb els corresponents estàndards i senyeres, dirigint-se tot seguit al Saló-Teatre Ateneu per tal de preparar l'assaig de conjunt.

A TRES QUARTS D'ONZE. — Sortida dels Orfeons amb llurs senyeres per a dirigir-se a l'Església Parroquial, passant per la Plaça Macià, carrer Agoders i Plaça de la República.

A LES ONZE. — Missa a l'Església Parroquial, en la qual el conjunt dels Orfeons interpretarà l'*Al·leluia Psallite* (cant gregorià), *Al cel blau*, del Mestre Millet i les seccions de senyorettes, *La Pregària a la Verge del Remei*, del Mestre Millet.

A TRES QUARTS DE DOTZE. — Sortida de l'Església. La comitiva es dirigirà a la Plaça de la República per a saludar a l'Ajuntament, cantant, el conjunt dels Orfeons sota la direcció del Mestre Millet.

EL CANT DE LA SENYERA MILLET
LA SARDANA DE LES MONGES... MORERA

i els Chors de Clavé, Orfeons i Cobla:

ELS CONTRABANDISTES PUJOL
SOM CATALANS LLONGUERES

dirigint-se després pels carrers del Carme i Plaça Macià, al carrer dedicat al Mestre Güell, en el qual, i amb assistència de les Autoritats, hom procedirà al descobriment de la placa retolant el susdit carrer.

Acte seguit. Audició de sardanes a la Plaça Macià per la Cobla Barcelona.

A LA UNA. — Dinar.

A LES TRES DE LA TARDA. — Reunió dels Orfeons a la Plaça Macià, els quals, junt amb el Consell Permanent de la Germanor, aniran en corporació al cementiri, per a dipositar a la tomba del Mestre Güell una corona de flors, en nom de la Germanor dels Orfeons de Catalunya. El conjunt dels Orfeons cantarà *Adéu germà meu...*, de Waelrant, sota la direcció del Mestre Millet.

Seguidament la comitiva es dirigirà pel Raval del Carme, Plaça Macià, al Saló-Teatre de l'Ateneu.

A LES CINC DE LA TARDA. — *GRAN CONCERT POPULAR AL SALÓ-TEATRE DE L'ATENEU.*

En el moment de començar hi haurà el lliurament de la placa oferta per la «Germanor dels Orfeons de Catalunya», en homenatge al Mestre Güell:

Parlament del Mestre Lluís Millet i del President de l'Orfeó Nova Tàrraga.

Acte seguit, execució del següent programa:

PRIMERA PART

ORFEÓ JOVENTUT, de BELLPUIG

Mestre-Director: RAMON SALADRIGUES

LA TRISTA SALADRIGUES
EL CAÇADOR I LA PASTORETA ... BOTEY

ORFEÓ LA LIRA, de TREMP

Mestre-Director: FRANCESC FOLGUERA

LA PRESÓ DE LLEIDA CUMELLES RIBÓ
LES NEUS QUE ES FONEN MORERA

ORFEÓ BORGENC, de BORGES BLANQUES

Mestre-Director: LLUÍS LÓPEZ

SERENATA OTTO
EN EL MAR MENDELSSOHN

ORFEÓ BALAGUERÍ, de BALAGUER

Mestre-Director: SIMEÓ JÓU

EL CANT DELS OCELLS MILLET
NEGRA SOMBRA MONTES

ORFEÓ LLEIDATÀ, de LLEIDA

Mestre-Director: ANTONI VIRGILI

KALINKA KURT SCHINDLER
LA MORT DE L'ESCOLA NICOLAU

ORFEÓ NOVA TÀRREGA, de TÀRREGA

Mestre Director: MOSSÈN LLUÍS SARRET, PVRE.

A UN INFANT }
HORTOLANA LLEIDATANA } GÜELL
EL MERCAT DE TÀRREGA }

SEGONA PART

Tots els Orfeons junts, sota la direcció del Mestre Lluís Millet:

EL CANT DE LA SENYERA MILLET
MUNTANYES REGALADES SANCHO MARRACO
SOTA DE L'OLM MORERA
MARINADA..... PÉREZ MOYA
SANT JORDI TRIOMFANT..... PUJOL
ELS SEGADORS ***

(Les tres darreres composicions, amb el concurs de la COBLA BARCELONA.)

A LES VUIT. — Retorn dels Orfeons forans a llurs poblacions.

PREUS QUE REGIRAN PEL CONCERT QUE TINDRÀ LLOC A L'ATENEU

Butaques pati.....	2:50 pessetes
Llotja amb sis entrades, pati.....	15 »
Seient primer i segon rengle galeria	2:50 »
Llotja amb sis entrades galeria.....	12 »
Seients fixos pati.....	1:50 »
» » galeria	1:25 »
Entrada general.....	1 »

H. S.

El que pot cridar, en nom i repre-
sentació de la "Germania de Osons
de Catalunya", teneu l'honor d'
invitar-vos a l'aplec d'Osons de
les terres lleidatanes per, d'acord
amb el programa adjunt, tindrà
lloc el proper dimarts dia
4 del corrent a la ciutat de
Tàrraga, confiant per, donat
el caràcter eminentment artístic,
popular i patriòtic d'aquest acte,
valoren l'alta fidelitat de
Catalunya, per tan dignament re-
-sistir, hi estigui degudament rep-
resentada.

Deu vos guardi molts anys
pel bé de Catalunya.

Barcelona 28 de novembre del 92

El president

representant

Honorables senyors Representants

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

ORQUESTRA PAU CASALS

Tercer Concert de Tardor

Dijous 26 octubre 1922, a tres quarts de deu del vespre

amb la cooperació del professor de trompa

WILLEM VALKENIER

PROGRAMA

MENDELSSOHN

Obertura de Ruy-Blas.

R. STRAUSS

CONCERT en mi bemol major, per a trompa
i orquestra. (1.ª AUDICIÓ)

SAINT-SAËNS

El carnaval dels animals, gran fantasia
zoològica, per a 2 pianos, violins, violes, violon-
cels, contrabaixos, flauta, clarinet, harmònica i xilofon.
(1.ª AUDICIÓ)

I. Introducció i marxa reial del lleó. — II. Gallines i pollas-
tres. — III. Hemions (animals veloces). — IV. Tortugues. —
V. L'elefant. — VI. Kangurus. — VII. Acuarium. — VIII. Personat-
ges d'orelles llargues. — IX. El cu-cut al bosc. — X. Voladuria
— XI. Pianistes. — XII. Fòssils. — XIII. El cigne. — XIV. Final.

BEETHOVEN

SIMFONIA en mi bemol (Heroica).

I. Allegro con brio. — II. Marcia funebre. Adagio assai.
III. Scherzo. Allegro vivace. — IV. Finale. Allegro molto.

PREUS: Llotges pati i amfiteatre, sense entrades, Ptes. 60. — Sillons pati i
amfiteatre, amb entrada, Ptes. 10. — Circulars pati, id. id., Ptes. 8. —
Graderies pati, id. id., Ptes. 4. — Setis numerats, I rengle, id. id., Ptes. 7. — Setis nu-
merats II a V rengle, id. id., Ptes. 4. — **ENTRADA GENERAL**, Ptes. 1'60

L'impost a càrrec del públic

DESPATX DE LOCALITATS: «UNIÓN MUSICAL ESPAÑOLA» (Portal de
l'Angel, 1 i 3) de 3 a 7 tarda. — El dia del concert, solament despatx al
PALAU DE LA MUSICA CATALANA.

QUATRE CONCERT: Diumenge 29 octubre 1922, tarda

Segueix obert l'abonament als dos concerts de tarda.

Barcelona, 24 de novembre de 1932.

Senyor Director de

Molt senyor nostre:

Tenim el gust d'adjuntar-vos el programa de l'Aplec de Germanor dels Orfeons de terres lleidatanes que es celebrarà a la ciutat de Tàrraga, en homenatge al mestre Josep Güell (a. c. s.) el diumenge 4 de desembre propvinent.

Aquest Consell Permanent, que prengué l'acord de perpetuar a Tàrraga el record del mestre Güell amb una placa commemorativa que serà col·locada en un dels locals de l'Ateneu de Tàrraga, del qual Ateneu l'Orfeó «Nova Tàrraga» és una secció, veuria amb gust que en l'acte solemne de descobrir aquesta làpida hi poguessin assistir tots els mestres directors dels Orfeons que integren la Germanor, i a aquest fi té el gust d'invitar-vos confiant fareu els possibles per a contribuir amb la vostra presència a la major solemnitat i significació d'aquest acte.

L'Orfeó «Nova Tàrraga» celebrarà la nit del 3 de desembre una sessió íntima d'homenatge al mestre Güell amb la cooperació d'aquest Consell Permanent.

Us agraïrem tingueu la bondat de comunicar-nos per tot el dia 1.er de desembre si és que assistireu a alguns dels actes que es celebraran a Tàrraga en ocasió de l'Aplec de Germanor dels Orfeons de terres lleidatanes.

Pel vostre govern podeu comptar que les despeses d'hostatge a Tàrraga en algun dels seus més recomanats hotels, durant tot un dia, seran d'unes 11 ó 12 pessetes.

Esperant la vostra resposta i amb el desig de retrobar-nos tots junts a Tàrraga, us saluden en nom propi i del Consell Permanent els vostres affms. amics i s. s.

President.

Secretari.

recollir l'alenada d'optimisme que indiscutiblement es rep en la comunicació amb els que senten uns mateixos ideals i uns mateixos amors.

Amb remarcable puntualitat van arribant els orfeons. El Borgenc és el primer. Tots són rebuts amb veritables mostres de simpatia per l'Alcalde senyor Fité, pels mestres Pujol i Llongueres i elements de l'Orfeó. El chors de Clavé, de la nostra ciutat, que també s'han adherit amb veritable joia a la festa, arriben presidits per llurs estendards.

L'assaig

Aquest es fa sota la direcció del mestre Pujol el mestre Millet no arribarà fins a la tarda per tal de poder assistir a l'enterrament de mestre Vives—. Tot l'assaig va desgranant-se sense gaires dificultats.

S'organitza la comitiva

Amb cura perfecta s'organitza la comitiva, i es dirigeix a l'Església Parroquial. Tothom admira la bella corrua de cantaires. Les senyeres porten una llaçada negra en senyal de dol per la mort de mestre Vives. Tot presenta un efecte imponent, tant la Plaça com

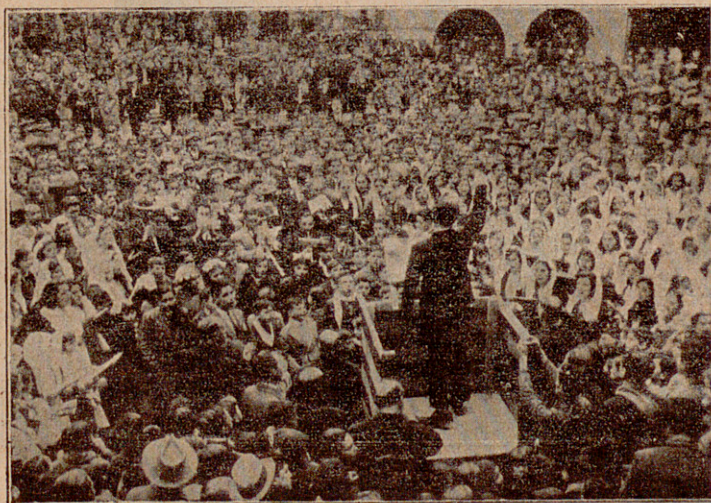
el temple, el qual no pogué encabir tothom que volia entrar-hi. Tots els balcons i finestres, curulls d'espectadors. La Banda executa airoses marxes

Comença la Missa

Els Orfeons ocupen gairebé mig temple; la nau central i les laterals. Les senyeres volten l'altar. Malgrat la immensa generació el silenci és absolut. Quin bell espectacle els orfeons dins el temple! Els Orfeons sota la direcció del mestre Pujol entonen «Al·leluia, psalite Deo», «La pregària a la Verge del Remei» i «Al cel blau» produint una nota grandiosa de pietat i de art que commou els nostres cors de patriotes.

Salutació al poble

El centre de la plaça està reservat per a ocupar-lo els Orfeons, hi ha una petita tribuna pel director. Les senyeres des de dalt del balcó de l'Ajuntament i després d'haver cobrat un record consistent en una llaçada barrada que el nostre Ajuntament ofrena als Orfeons visitants, a l'Orfeó Nova Tàrraga i als cors de Clavé de la nostra ciutat, saluden el poble i es van col·locant al llarg del balcó. Mestre

«Som catalans», assoli tota la seva patriòtica valentia sota la direcció del Mestre Llongueres.

Arriben els Mestres

Amb el tren lleuger arribaren el Consell Permanent de la Germanor de Orfeons de Catalunya, format pels Mestres Pujol, Llongueres, Balcells, Pecanins i Lozano; la simpàtica cantatriu Mercè Plantada, mossèn Josep Potelles, director de l'Orfeó Sallentí; el pianista Pere Vallribera, i algun periodista. Foren rebuts per la Junta Directiva de l'Orfeó Nova Tàrraga, amb el seu President Sr. Lluís Agell, i mestre-director mossèn Lluís Sarret; per la filla, germà i fill polític del Mestre Güell, Sr. Antic; representants de l'Ajuntament i d'algunes entitats.

La sessió d'homenatge

Comença l'acte amb un interessant parlament del senyor Ramon Novell. Glossa una sèrie de records biogràfics, en els quals posa de relleu l'extraordinària activitat, així artística com social del plorat artista, i aquell exemple constant i vivent de totes les virtuts que fou per tots els que tingueren la sort de gaudir de la seva amistat i dels seus preciosos ensenyaments.

A continuació el mestre Llongueres ens fa sentir la seva paraula càlida i plena de sentiment poètic, enaltint la bondat de Mestre Güell i evocant totes les seves qualitats morals, les quals feien resplendir d'una manera diàfana la seva espiritualitat.

El mestre Joan Balcells, director de l'Orfeó Gracienc, remarca la vella amistat que unia el seu Orfeó amb el fundat pel mestre Güell, i diu que tal vegada es devia al fet que ells havien estat els qui havien animat més

Mestre Güell per a que fundés un orfeó. Elogia el mestre desaparegut i recorda les paraules plenes de consol i d'arborament patri que en els mals temps de dictadura i quan a Barcelona es trobaven més perseguits, ell els adreçava.

Finalment el mestre Francesc Pujol llegeix un important i acabat estudi sobre la personalitat de mestre Güell i de la seva alta valor com a educador i animador de les més pregoneres i precioses qualitats racials.

Tots els discursos, que el lector podrà llegir íntegrament en una edició especial que hom pensa fer-ne, foren escoltats amb el més viu interès i entusiàsticament aplaudits per aquell públic no tan nombrós com s'esperava,

MERCÈ PLANTADA

L'eminent cantatriu que aportà el seu homenatge a Mestre Güell.

Sota la batuta del Mestre Pujol, el conjunt assoli una justesa sorprenent.

però que demostrava com se sentia identificat amb aquells valuosos elogis que es prodigaven a la memòria de l'enyorat Mestre.

A la segona part l'exquisida cantatriu Mercè Plantada, la qual amb un desinterès lloabilíssim vingué per a cooperar a l'homenatge, interpretà acompanyada per l'excel·lent pianista Pere Vallribera, al qual també fem extensiu l'anterior elogi, un bell programa de cançons de Bach, Schubert, Mussorgsky, Millet, Lambert, Salvat, Llongueres, Toldrà i Pujol. De tot aquest ramell de cançons, dites amb una mesura i nitidesa insuperables, no sabríem pas dir quina fou la que ens plagué més, perquè totes elles tant per la vàlua dels seus autors com pel gran art que hi posà l'exímia cantatriu, que si bé sempre que l'hem sentida l'havem trobat impecable, en aquest recital tal vegada per l'emoció amb què les interpretà, ens produí el més gran plaer amb el seu art tan suggestiu, i així veiérem com l'entusiasme amb què el rebé l'auditori, la obligà a cantar dues cançons fora de programa. Mercè Plantada fou obsequiada amb formoses flors. En Pere Vallribera va estar tot-

hora a l'altura dels grans acompanyants i fou un valuós complement en aquest recital que recordarem sempre amb plena satisfacció.

Seguidament la Cobla Barcelona executà d'una manera excel·lent les dues belles sardanes «A toc d'alba» i l'«Aplec de Sant Eloi». Foren molt aplaudides. Finalitzà la sessió l'Orfeó Nova Tàrraga. Hom tingué la delicada i encertada idea de cantar les primeres cançons que els havia ensenyat mestre Güell: «Crist és la nostra vida» i «Bona nit tu que erres», de Bach; i «La presó de Lleida», de Cumelles i Ribó. Acabà amb «El mercat de Tàrraga».

En resum, una sessió altament interessant i variada, digna de la memòria del gran artista que s'homenatjava i intensament emocionant, que honora de debó la nostra ciutat i tots els col·laboradors i organitzadors.

Arriben els orfeons

A l'endemà diumenge, de bona hora, començaren a arribar els cantaires que en les seves cares rialleres i entusiastes traspuava l'alegria del seu cor, en venir a la nostra ciutat per fer un sol cor i un sol cant, i retornar més abrandats a llurs pobles, després de

L'aplec d'Orfeons i l'homenatge a Mestre Güell

Impressió

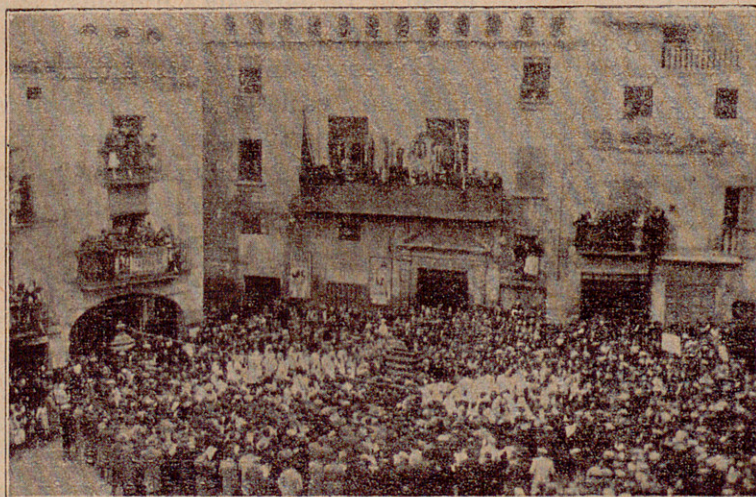
Mai la nostra ciutat no havia respirat un ambient tan saturat de festa i de popularitat com el passat diumenge. L'anunci de l'aplec d'Orfeons de les terres lleidatanes en homenatge a Mestre Güell, havia despertat un gran interès entre els nostres conciutadans i comarcans, i érem tan sols en els primers dies d'haver obert la guixeta que ja les entrades es pidolaven com una almoïna. Els que curaven de l'organització dels actes, pels quals els millors elogis són pocs, malgrat el contratemps que semblava anaven a tenir no defalliren, i això fou el motiu que l'èxit més falaguer i just coronés tots els seus treballs. I els auguris de solemnitat i fins d'apoteosi que es preveïen per tots els actes, la realitat va voler-los confirmar meravellosament.

ACCIO COMARCAL, fent-se ressò de la simpatia que en tots els sectors d'opinió havia desvetllat la festa, i també

per retre homenatge al gran targari i fervent patriota que fou Mestre Güell, va confeccionar un número extraordinari el qual estava avalat per les firmes dels Mestres Millet, Pujol, Balcells, Pecanins i Llongueres, i l'ornaven bon nombre de fotografies, entre altres les de tots els orfeons que ens visitaven. Fins el temps va voler associar-se a la magna diada i el sol brillà en algunes hores del dia auríficament.

S'inaugura l'exposició

A les set de la tarda va tenir lloc la inauguració de l'exposició d'obres del Mestre Güell. Poguérem, gràcies a aquella bella pensada, contemplar els records que el Mestre ens deixa en aquest aspecte de les seves activitats. Avui, i amb el fi de donar l'espai necessari a fer conèixer el que foren els altres actes de la festa, deixem de comentar aquesta exposició, la qual cosa farem, Déu volent, en el proper número.

Diffícilment podrà oblidar-se l'aspecte magnífic de la nostra Plaça, en el conjunt dels Orfeons.

RECORDS BIOGRÀFICS DEL MESTRE GÜELL

Representa un veritable compromís haver de condensar en el poc espai de què disposem, si no hem de fer un tort a la vostra impaciència que espera escoltar veus més autoritzades, una figura d'una complexitat espiritual com la del Mestre Güell. I dient això no anem pas a complir amb la fórmula protocol·lària que exigeix dir, tant sí com no, tot un seguit de mèrits i glòries de la persona homenatjada; propòsit que en el nostre cas podria encara resultar estimulat per l'afany patriòtic de realçar una figura targarina. Res de tot això. Però la veritat és que la personalitat d'En Güell tenia caires tan diversos i els que havíem viscut més o menys a la seva volta en tenim tan múltiples records que es fa difícil de circumscriure'ls en el marc d'un breu parlament i traçar unes quantes ratlles sintètiques que acusin els trets fonamentals d'aquella figura venerable que tant en l'aspecte físic com en la seva textura moral portem tots profundament gravada a l'ànima.

Si ens cal renunciar, doncs, a un estudi minuciós, no podem tanmateix deixar de remarcar aquells aspectes que en la vida i en l'ombra d'En Güell determinaren un caire de major relleu. Farem, consegüentment, una breu al·lusió a En Güell com a home, com a patriota, com a artista i com a targarí.

Possiblement en cap d'aquests aspectes no us hem de fer cap descoberta, però no podem prescindir de proclamar avui, públicament, el nostre homenatge a les seves qualitats rellevants, no per més conegudes, menys admirables.

Del patriota hem de parlar, per exemple, no del polític, posat que ell mai no havia intervingut en política sinó pels imperatius del seu patriotisme, i sempre per damunt de la baralla i de la vulgar anècdota de la politiqueria a l'ús.

Però vosaltres sabeu com en tot moment, àdhuc en els més difícils, sostenia les seves conviccions amb un braó que no coneixia defallences ni concessions de cap mena. De catalanista, ara, a més tothom, és a dir, en vol ésser tothom, perquè és una idea que s'imposa i que, més o menys, ha triomfat. Ara es diuen catalanistes moltes persones que possiblement no saben què vol dir ésser catalanista. I això no té cap mèrit. Però transporteu el vostre record a trenta anys enrera. I us trobareu amb En Güell catalanista ja, barallant-se amb tothom per Catalunya. Recordeu els temps en què ell actuava ja d'organitzador d'Aplecs de la Unió Catalanista a Tàrraga, ~~allà a començaments de segle, als quals assistien~~

allà a començaments de segle, als quals assistien En Guimerà, que el cel sia, En Josep Maria Roca, i tots els capitosts dels "cuatro locos" de la "Unió Catalanista" d'aleshores. Recordeu el procés de Mossen Cardona pel seu sermó en la missa d'un aquests Aplecs. Tinguem encara present com el cèlebre governador de Lleida, Martos O'Neale, es complavia a perseguir i a amofinar els patriotes lleidatans d'aleshores. Eren els dies en què a Tèrrega els primers catalanistes i els primers desvetlladors de l'espiritualitat targarina publicaven "L'Aliga tarregense" (bilingüe, primer!). I el dia que el senyor Martos, que Déu hagi perdonat, enviava a cercar els que escrivi^aen l'"Aliga" coses catalinistes, els demanava, fet un energúmen, qui era el responsable de la publicació "de este papelucho". En Guell, sense temença a cap represàlia, s'alçava per afirmar que el responsable era ell. - I com què gairebé tots els que som ací hem tingut la sort de tractar En Guell, si provem de refer mentalment la seva vida trobarem que a tot el llarg d'ella es manifesta el seu patriotisme. Patriotisme la seva actuació periodística; patriotisme el seu afany de cultura; patriotisme les seves tasques de difusió musical; patriotisme fins en la seva feina de decorador; patriotisme les seves proves de poesia; patriotisme el seu primer intent d'Orfeo; patriotisme les seves sessions de música; patriotisme ~~xxxxxxxxxxxx~~ tots els seus desvetllaments al voltant de l'antic "Casino del Mes de Maig", com els de la "Lliga Catalanista", com el de la Gimnàstica Rítmica, com els de l'Orfeó Nova Tèrrega, la seva obra màxima. Es clar que la seva ànima somiadora, ardent, mística, li hauria demanat les mateixes coses en un altre país o en un altre temps en què la Pàtria no hagués hagut de menester l'abrandement i l'eportació dels seus fills en l'obra de la renaixença de la pròpia personalitat nacional. Però en En Guell el fet de l'esclavatge, de la desfiguració de l'ànima de Catalunya, actuava com un estimulants fortíssim, i la cosa certa és que la seva obra, que té un valor independentment del problema català, ve tota informada per aquest sentiment de Catalunya i està completament imantada vers el millorament i el redreçament de la Pàtria. - Els temps de la Dictadura foren de prova pels veritables patriotes. En Guell no va estar-se mai de proclamar els seus sentiments ni en situacions de veritable perill. Un exemple és que essent impossible aleshores el cant dels "Segadors", -- que, dit sigui de passada, hauran perdut la seva significació d'himne de combat, però que per més que es faci continuarà essent l'Himne de Catalunya, -- i tota vegada que determinades cançons de caràcter patriòtic eren prohibides i no es podien posar en els programes, per un costat o altre havia de manifestar l'inconformisme, la protesta, l'afirmació de catalanitat. I va venir un moment en què, no podent fer altra cosa, es refugia en l'Evangelí, i circula una salutació de Nadal, bella costum, en la qual ve fer transcriure uns frag--

ments que al·ludixen el moment de la llibertat de la Pàtria, de tota Pàtria. Això li valgué un registre a casa seva, i no va pas amagar res. Cal dir, per fer justícia a la persona que va ordenar el registre, que va donar indicacions per tal que el Mestre fos tractat amb la màxima consideració. Però el que va executar-lo havia de justificar alguna gestió, haver fet alguna cosa. I en llegir els fragments de la salutació nadalenca va objectar al Mestre: -"Però hombre, usted no me negará que esto es algo subversivo?". - "No, senyor; ací no hi ha res de subversiu. I si ho és no sé què dir-li. Jo li portaré l'Evangelí, i veurà com anuncia que ~~hi ha d'haver un moment~~ ha d'arribar un dia que no hi haurà pobles esclaus de cap mena". - Es cosa que es va dir després, que el mateix que va realitzar aquesta diligència es mostrava commogut de la fermesa amb què En Güell havia defensat el seu pensament patriòtic.

El sentiment artístic és alguna cosa susceptible de millora, de educació, de conreu, però d'artista, en el sentit estricte del mot, com de poeta, hom en neix o no en neix. I En Güell portava en ell el segell dels elegits. Tots l'en sabíem. Però hi ha un retrat de família en el qual, essent ell encara molt jove, la seva figura, amb un petit violí a la mà, demostra com ja des de la seva primera edat es mostrava artista. I no pel violí, que podia no significar sinó una facècia familiar, sinó perquè en els seus ulls, en la seva cara, en el seu posat total hi ha ja la imatge del futur home d'art en tota l'extensió de la paraula.

A ell mateix havíem sentit explicar com la seva primera vocació artística fou per la plàstica, per l'escultura. Aquesta tendència segurament degué ésser frustrada per alguna vulgar circumstància de les que usualment solen torçar tantes vocacions. Però l'artista es va manifestar, a la fi, i artista hauria estat En Güell encara que no hagués pogut dedicar-se sinó a la més pedestre de les ocupacions. Per profund que es faci el foc el fum sempre respira, i el foc de l'ànima d'En Güell era una cosa tan poderosa que hauria sortit per una banda o altra la flama, i no el fum, perquè de fum, en la vida espiritual d'En Güell no n'hi ha ni una bolva.

En En Güell hi havia la pasta d'un gran home. I per bé que ell no va pas tenir, com altres, l'avinentesa de freqüentar gaires Universitats ni Acadèmies, va trobar, de tota manera, la forma de desenvolupar i de cultivar el seu esperit de faisó que molts, rodejats de facilitats, no saben fer.

Ací podríem fer una ~~xxxxxxxx~~ nova recensió, encara que brevíssima, de la seva tasca d'artista. Decorador per exigències de la vida. Pintor de caballet quan podia. Escenògraf. Professor. Teòric en matèries artístiques, sempre informat i sempre al corrent. En tot essent un exemple i a tot arreu el primer, sense voler-ho i sense envanir-se'n. Totes aquestes excel·lèn-

cies conjugades amb les tasques, de vegades, de més poc relleu. Hom li havia sentit fer broma, perquè ell era un temperament tothora jove, tothora valent i joïós, retreient les minúcies que els eren demanades a les cases on ell i els seus subordinats anaven a pintar. Va per dir que ell no s'humiliava de les coses més senzilles.

Era més músic que pintor? Difícil la resposta. Però la cosa certa és que ell en la música s'hi trobava com el peix a l'aigua. Fent música per ell o fent música pels altres s'hi donava amb tota l'ànima. I torneu a resseguir la llista: vilonista, teòric, compositor, director... Hem d'abreujar, i saltar directament al moment de la fundació de l'"Orfeó Nova Tàrrrega" al desaparegut "Patronat de Sant Jordi". Es el moment de la seva plenitud; és la seva obra culminant, l'obra de la seva maduresa i l'hora en què troba el seu medi, el caliu, l'instrument necessari a les seves grans aptituds.

Hi ha abans un període, el de la "Lliga Catalana" d'Urgell i Segarra", en què amb els concerts, les vetllades d'art, el teatre, les lectures, la Gimnàstica Rítmica, el pintar decoracions certament reeixidíssimes, sembla haver trobat ja el seu ambient. I ho fou, és veritat, durant uns anys memorables, inoblidables, en el transcurs dels quals neixen molts projectes i actuacions meritíssimes, el més perdurable dels quals és, de segur, el d'urbanitzar la serra de Sant Eloi, que després ha trobat realitzadors per als quals tot elogi seria poc.

Però el seu moment màxim, i no pas perquè li atrapés la fi de la seva trajectòria, és l'Orfeó. Des de l'any 1915 l'existència d'En Güell ja fins a la mort va talment lligada a aquella institució que no és pas possible parlar de l'una sense esmentar l'altre.

La història de l'Orfeó la coneixeu prou. Es una vida de sacrificis, però també de feina positiva i d'èxits continuats. Jo m'he aturat a reflexionar en això algunes vegades i no puc menys d'esmentar com un signe de la grandesa que En Güell va voler donar tot seguit a l'Orfeó en el detall d'haver fet la nostra primera prova de conjunt amb una obra de Bach, que sentireu, si Déu vol, d'ací a una estona. Fou un atreviment? Una aventura? No ho sé. El que sé, i ho recordo amb una emoció inesborrable, és que tots, absolutament tots, vàrem sentir un calfred, un goig, un estremiment de sublimitat que potser hagi estat la tònica que després ha mantingut l'Orfeó en les esferes de la gran música, sense concessions al gust dels més, al mal gust, a la baixesa, de la qual altrament En Güell era incapaç. - Després, les excursions a tot arreu, i a tot arreu portant glòria al nom de Tàrrrega, a l'art, al conjunt de la tasca dels Orfeons de Catalunya; culminant en la sessió del Palau de la Música Catalana per l'Octubre de 1926, que fou la consagració definitiva i la consolidació de la tasca d'En Güell i de l'Or-

5
feó. - El "Magníficat", de Bach, el Festival Clavé, i tantes i tantes altres solemnitats, totes elles de la qualitat més anllairada. És En Güell en acció i nosaltres secundant modestament i engrescats darrera d'un home que ho mereixia perquè era el primer que se sacrificava.

Tot aquell patriotisme català de què hem fet esment no disminua en res el seu fervor de targarí. Al contrari! Les coses que havia fet per Tàrraga, les que havia iniciat i les que tenia en projecte! Tant no es contradeia el seu patriotisme general amb el patriotisme local o sigui aquest sentiment que algú anomena matriotisme perquè és el que dona forma particular al patriotisme, que més aviat es conjugaven i complementaven l'un a l'altre. Quantes vegades en tertúlia d'amics exposàvem plans i projectes. Coses grosses, o propòsits d'anar a veure o a sentir tal cosa o tal altra, i ell deia: - A Tàrraga, ací ho hem de fer, no pas anar-ho a veure als altres llocs. - Recordo haver-li sentit explicar un projecte d'urbanització ideal de Sant Eloi, quan el parc actual era encara tot just una temptativa. Al cap del camí dels còssos, un arc de triomf, perquè ell creia que els nostres còssos són una forma o reminiscència de les competicions atlètiques de la Grècia o de la Roma clàssiques. El cim de la serra coronat per un temple de tipus clàssic amb una gran columnata. El sòl havia d'ésser un mosaic amb el mapa de Catalunya, de manera que la mainada aprenguéss d'una manera viva la geografia pàtria (i ara ens adonem que no tenim temps de parlar d'En Güell pedagog i del seu fèrvid amor als infants.) L'ermita, refeta en la seva primitiva estructura, havia d'ésser una mostra de l'època medieval. El que és ara Font, i ja posava ell que podia ésser un lloc de refrigeri i de repòs, havia d'ésser una representació de l'art renaixentista o de l'art modern. Jo li havia pregat que dibuixés o planegés per escrit, almenys, aquest projecte. He demanat si existia. Sembla que no el va arribar a formular, deixant el lloc als urbanitzadors professionals com el malaguanyat Nubiola. - El nom de Tàrraga en fi, a la qual estimava tan profundament, el tenia gravat molt endins de l'ànima i es projectava, com el de Catalunya, damunt de totes les seves coses.

Naturalment que tot això no és possible sinó a través de qualitats excepcionals en quant a home. Ací és obligat esmentar la seva sensibilitat, la seva fermesa de caràcter, el seu idealisme, la seva senzillesa. La seva sensibilitat el feia ésser l'antena receptora de totes les vibracions que es produeixen ací i allà en la vida de l'esperit; la seva senzillesa el portava a alternar la seva permanència en les regions superiors de l'intel·lecte amb els aprenentatges i les tasques manuals més modestes. Recordeu, en prova, com s'ajupia a aprendre composició amb el Mestre Lamote, quan ja era home fet; Gimnàstica Rítmica a les ordres del Mes-

tre Llongueres, ací present, més jove que no ell; a fer d'actor amb la quitxalla de "La Lliga" quan unes exigències de representació ho imposaven; a penjar cortines per a una sessió de música, si calia. En aquesta situació el trobava el poeta Iglésies-Guizard, una vegada, el qual no pogué deixar d'admirar-se'n, i amb la seva habitual exaltació exclamava: - Aiii, així, Mestre Güell; fet i fet, penjant cortines o fent una altra cosa vosaltres i nosaltres som els que disfrutem més del món". - Remarquem, encara, el seu amor a la llibertat i a la justícia. Per justícia i per desinterès havia perdut l'amistat d'un sector de la seva família, segons ell mateix explicava, tota vegada que no havia volgut solidaritzar-se a una reclamació que l'hauria beneficiat però que no considerava justa. El seu infatigable amor al treball que considerava com una guarda del propi caràcter. Potser recordareu una sessió tumultuosa d'aquest mateix "Ateneu", en la qual ell va donar la pauta: - "Treballem i no us barallareu; a l'Orfeó, ~~una~~ on sempre treballem, no ens barallem mai". La seva austeritat, que el feia ésser home de necessitats molt limitades; la seva generositat, la seva franquesa, en fi, i, cosa rara en els artistes, la seva amor a l'ordre, a la disciplina i al bon endreç. Tot plegat vivificat per una coratgia veritablement emocionant, gairebé diríem heroica, que no vacil·lava ni en aquelles circumstàncies en què és molt humà que tota persona es senti aclaparada. Anàvem a la nostra primera excursió a Anglesola, pel Maig de 1917, en dies en què el seu fill Jordi jeia dominat per la malaltia. El que, pocs dies després, representava per a En Güell la pèrdua del seu fill, centre de totes les seves il·lusions, no és per dir sinó sabent els transports d'aquella ànima amorosa i apassionada. Però, amb el cor destroçat, perquè el nostre Orfeó no manqués a l'Aplec d'homenatge al Mestre Millet, celebrat pel Juliol d'aquell mateix any, ell no es deixava dominar pel dol ni per la tristesa i anàvem a Barcelona. Compteu amb quina tragèdia per ell cor endins!. Si això no és tremp veritable jo sabria pas dir ^{el tremp} què cosa sigui.

Hem tingut un Raimond de Tàrraga; hem tingut un Carnicer. Algun dia serà hora d'honorar aquests i altres targarins que són la nostra glòria. Però ja des d'ara hem d'afegir a la llista, En Güell, al qual hem tingut la sort de conèixer i d'estimar personalment. No a tothom és donada la fortuna de tractar grans homes.

Fixem-nos, per acabar, en una circumstància que hauria afalagat profundament el seu orgull de català, i és que totes aquelles qualitats que han contribuït a determinar la personalitat d'En Güell les posseïa ell en grau eminent però són específicament ~~seu~~ qualitats de raça, d'aquesta raça catalana a la qual tots ens fem un honor de pertànyer, però a la qual En Güell ha fet honor, tota vegada que mereix d'ésser comptat entre els immortals de Catalunya.

Ramon Novell i Andreu

Sr. En

.....

.....

Honorable Senyor:

En ocasió de l'Aplec de Germanor dels Orfeons de terres lleidatanes que es celebrarà en la nostra ciutat el proper dia 4 de desembre en homenatge al qui fou Mestre i fundador de aquest Orfeó, En Josep Güell i Guillaumet, (a. c. s.) ens plau de convidar-vos a la sèrie d'actes que hem projectat, tot pregant-vos la vostra presència, per a contribuir a la solemnitat i significació que se n'espera.

Remerciant-vos-ho per endavant ben cordialment us saluden.

Lluís Agell,

President

Ramon Moretó,

Secretari

Tàrraga, 25 de novembre de 1932.

Honorable Senyor:

La Comissió organitzadora de l'Aplec d'Orfeons de terres lleidatantes i d'Homenatge al Mestre Güell es complau en regradiar-vos de manera ben efusiva la col·laboració que tinguéreu a bé prestar als actes esmentats, els quals, si tingueren una solemnitat digna de les institucions orfeòniques, glòria de la nostra terra i del Mestre homenatjat, fou sense cap mèrit de part nostra, degut als valuosos elements que acceptaren de prendre-hi part, però d'una manera principalíssima per la cooperació exemplar i desinteressada que varen aportar-hi adhuc amb sacrificis personals que si no podem compensar com mereixen, no deixem d'apreciar en el molt que valen, i que ens mouen a una ben sincera reconeixença.

Us estem, doncs, ~~ben~~ profundament agraïts i ja que no ens sigui donat correspondre-us de millor manera, volgüeu-nos tenir per disposats al vostre servei dins la comunitat d'ideals que ens solidaritza i agermana.

Vostre, amb la millor consideració:

Per la Comissió Organitzadora,

Tàrraga, 7 de Desembre de 1932

Senyor President de la Germanor dels Orfeons de Catalunya.
Barcelona.

Barcelona 15 de novembre del 1932

Sr. Pere Valldoríola
Comissari de la ferialitat de Catalunya
a Lleida.

Molt honorable Sr.;

En nom i representació d'aquest Consell
Permanent de la "Germanor dels orfeons de
Catalunya" tenim l'honor d'invitar-vos a
l'aplec de germanors dels orfeons de les Terres
lleidetanques que tindrà lloc a la ciutat de
Tàrraga el diumenge dia 4 de desembre i
constituirà un acte d'homenatge al mala-
granyat nostre iorp fill, fundador i direc-

tor del'ofici "Nova Tàrraga", la memòria del
qual es ben viva entre tots aquells qui el cone-
gueren i'estimaren.

En nom d'aquesta germanor i' en data 4 des-
comuns fou enviada una instància al President
de la Generalitat de Catalunya en Capçal pol-
licitaven la subvenció de 5000 Pts, tal com
en altres temps ens concedia la Mancomunitat
de Catalunya, i la tramessa a Tàrraga; per a
prendre part en la festa i' en el concert popular
que donaran els orfeons de Bellpuig, Tremp,
Dorcas, Planells, Balaguer, Lleida, Tàrraga, po-
nient un conjunt de 510 cantants - de la
Cabala Barcelona, oficial de la Generalitat, lliure
de tota despesa.

Per a fer-vos personalment la invitació a
la nostra festa i' per a recomanar-vos valguen
les vos vestres la nostra demanda, amb la
defuritat de que així sea' atesa, ~~des~~ hem ~~men-~~
acudit a la Generalitat però davant la in-
furetat de trobar-vos i' afi ~~de~~ de un ocasionar.

- Vos marca molestia en breu en calli-
- hestad de dirigir-vos la present, confiant
~~valdren~~ en dignaren acceptar la invitació
que us fem en nom dels orfeons, que penetrin
pact en l'aplec i valdren interposar tota
la nostra influència per a que la general-
-tat de Catalunya aposti la seva cooperació
a aquest acte tan enaltidor de la cultura
' ^{de l'espiritualitat}
(de nostre poble).

Us saluden amb el major respecte
' consideració els nostres a. f. t.

present

recanten.

Dr. Joan Blongueses.

Barcelona.

Distingit senyor i volgut amic: Sunt amb aquestes lletres li envio el programa definitiu de la festa del d'plee; com veureu hi ha alguna cosa diferent del que li vaig donar el dimarts passat, efecte de la conversa que varem tenir amb els mestres Millet i Puig.

Li estimaria que l'examinin i tot requirit que el Consell l'hagi aprovat ens ho comunicui per començar la propaganda. Si hi cambien alguna cosa li prego que m'ho digui per tal de corregir-ho a la copia que us hem quedat.

Hem parlat amb els companys de Comissió de la placa que germans vol oferir en homenatge a mestre Güell i a algú li ha semblat que el teatre del Ateneu no es pas el mes atient, i que tota vegada que hi ha el projecte de fer a l'Ateneu mateix, un local destinat a sala de conferencies i a sala de l'Orfeó, sembla, aquest, el mes apropiat per guar-

Dav l'esmentada placa, prenat recordatori de les gestes d'un home humil i de cor gran.

Si a Vs. els hi sembla es podria posar interinament al lloc escollit del teatre i després, al seu temps, la colocariem definitivament al seu lloc. Hem preguntat al mestre d'obres Sr. Sala les mides i diu que es pot fer a base d'un metre.

He escrit als de Bellpuig que ni volen entrar a fer manyor i'expansin.

Amb molta recorts per tots els volguts mestres em repeteixo af^m i amic

Lluís Sarret Pr^{re}

Farrera - 12-XI-32.

ORFEÓ LLEIDATÀ

Contestada
el 24 novembre
1932

Lleida 14-XI-32

Sr. Joan Llongueres

Barcelona

Apreciat Mestre: Per mitjà del
recader rebreu un d'aquests ^{dies} dels papers
de cobla de "Som catalans", dels quals
en tenim còpia. Perdoneu el retard,
puix que em disculpa l'haver d'a-
tendre tantes coses.

El tresorer de l'Orfeo ja ha
tramès al Mestre Millet les 160 ptes.
de l'automòbil. Encara que jo demà
penso escriure-li, us prego que li di-
queu, per si jo no pogués fer-ho.

Tots estem animadíssims per
anar a l'Aplec de Tàrraga. Més ben
dit: tots no. La mainada, d'ençà
que saben que a Tàrraga, encara que
vindran, no han de cantar res, fan

una cara de prunes agres, malgrat que ara
estem assajant "El general Bum-bum" i
els plau força, potser més que "El dormilega".
Certament, jo mateix en tinc pena que ells
no puguin cantar, i no ^{de fer-ho} faig proposar de
fer-ho en les dues reunions ^{de fer-ho} perquè no cregues
sin que tenièm ganes d'exhibir-nos més que
els altres. Ahir va estar a casa meua el pre-
sident de l'Orfeó Jovenut, de Borges Blanques i
em va demanar que li expliqués com ho feia
per ensenyar aquestes cançons a la guitailla,
perquè el dia del nostre concert els va agra-
dar molt i volien implantar-ho al seu Orfeó.

Jo crec, Mestre Llangueres, que l'Oflec
seria la millor ocasió de fer conèixer a tots
els Orfeons de les comarques lleidatanes la
vostre obra i fer-los decidir a seguir l'exem-
ple de l'Orfeó Jovenut, de Borges.

Com sia que, per la causa més amunt ex-
posada, no sóc jo el més indicat per a ^{proposar-ho} fer-ho,
el més encertat fóra que, si plau la idea, fos
~~la me~~ el mateix Consell de la Germanor qui, ha-
vent de confeccionar el programa, ^{hi} posés com a co-
sa fora de programa, si volen, i com a mostra de
com cal educar els futurs orfeonistes, encara que
només sigui una cançó dels meus infants.

En el cas que així fos, us ^{que} pregó me n'arra-
benteu tot seguit, per poder-los preparar el millor
possible.

Salutacions dels orfeonistes i del vostre afm.

L. Virgili

Contestada
el 16 octubre 1932.

13 Octubre 1932

Ex En Joan Huguieres

Barcelona

Molt Sr. nostre: Deput a una negligencia que lamentem no ens haviem inscrit encara a la Germanor d'Orfeo de Catalunya.

Ara, amb motiu d'haver de començar el nostre curs a l'aplec de la província de Lleida que se celebrará el dia del a Penya ens hem adonat del nostre descuit, esperant que seguidament ens inscrivim a la dita Germanor esperant que ens remetreu les ordres convenientes i tot el que sigui necessari per tal de que poguem anar ben documentats i deien en endavant.

En espera de les seues ordres el saludo atentament
en de L.

Moisès Arán
Secretari

ORFEO NOVA TARREGA

T A R R E G A

HOMENATGE A MESTRE GÜELL

Distingit senyor.:

Us suposem assabentat del projecte d'homenatge al plorat Mestre Güell.

Hem assolit d'associar als actes que hi havia en programa, la celebració a Tàrrrega de l'Aplec d'Orfeons que periòdicament organitza en alguna comarca la Germanor dels Orfeons de Catalunya. A la nostra ciutat es reuniran, doncs, els de Lleida, Tremp, Borges, Bellpuig, a més del nostre, i no cal dir que assistirà la Junta Permanent de la Germanor, presidida pel Mestre Millet. Oportunament serà donat a conèixer el programa d'actes amb tots els detalls, el qual constituirà ben segur, una bella diada a la memòria del Mestre enyorat.

Quant a la participació de l'Orfeó Nova Tàrrrega, hem cregut que era molt adequat no limitar-la als actuals components, sinó, al contrari, obrir-la a tots els que, en una època o altra han estat cantaires per tal que figurin de manera activa en l'homenatge, tots els que havien actuat sota la direcció del Mestre Güell.

Com a orfeonista que heu estat, doncs, us convidem a prendre-hi part activa i assistir a la reunió preparatòria que tindrà lloc, si Déu vol, diumenge dia 16. a les 11. del matí al local de l'Orfeó a fi de saber el vostre parer i si s'escau, posar-se d'acord per a l'assaig de les obres que caldrà cantar el dia de l'homenatge.

Us regradia a la bestreta

LA COMISSIO ORGANITZADORA

Tàrrrega, Octubre de 1932.